

По свѣтъ-тъжъ въ круга

На земята; не сме турци;-Азъ бѣлгвринъ
Сѣмъ и ще бѣдѣмъ; нито нѣмецъ, ни лѣтинъ
ни то пакъ калвинъ,

Азъ, не ставамъ, колкото и да нѣмъ дробѣжтъ
Тѣ, не ще можтъ никога да нѣмъ заробѣжтъ,
Както тѣ прокобѣжтъ;

Мечтайжтъ!... нито пакъ ще ся погърчимъ,
Вѣтъръ вѣтъ не гонимъ; на путо не търимъ
Яко да държимъ;

Време вѣтъ настана,
Да си исцѣримъ
И нашата рана:
Правото да си добимъ.

Бѣлгарину щение
Е за просвѣщение:

Ако сѣмъ обикнѣлъ нѣщо на свѣтъ-тъжъ,
Желалъ сѣмъ свободно да си просвѣтъмъ
Тѣло, свѣсть - тъжъ.

Но, увы! Погани, не сѣмъ мѣмъ остали;
Добро сѣмъ сторилъ; лошо мѣмъ отдали,
Гяури нѣмъ звали.